

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/137/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716215483
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6716215483.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobkyne J. X., rod. X., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým bytom Q. nábrežie XX, XXX XX O., právne zastúpenej Mgr. er. Mgr. Líviou Šouc Kostovou, advokátkou, so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v spore zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 671,75 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11Csp/61/2018 - 153 zo dňa 03. mája 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni zaplatiť sumu 671,75 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok) a zároveň ho zaviazal k povinnosti nahradiť žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu (II. výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 671,75 Eur a náhrady trov konania z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnila tým, že medzi sporovými stranami malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, a to vyplnením bodu 1. až 5. formulárovej žiadosti č. 8500028186 zo dňa 02. 08. 2013 (ďalej len „zmluva“) zo strany žalobkyne a následne vyplnením bodu 6. žalovaným, pričom takto vyplnenú formulárovú žiadosť v bode 6. už žalobkyňa nepodpisovala ani sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadrovala. Z tejto zmluvy mala vzniknúť žalobcovi povinnosť poskytnúť žalobkyni finančné prostriedky vo výške 1.500,- Eur, a na strane žalobkyne mala vzniknúť povinnosť finančné prostriedky vrátiť v 42. splátkach po 80,37 Eur, spolu vo výške 3.375,54 Eur.

3. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia podľa § 52 ods. 1, § 3 ods. 1, § 39, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44, § 53 ods. 1, § 451 ods. 1, § 456, § 458 ods. 1, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 a § 563 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

4. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd sa primárne zaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného, pričom konštatoval, že žalobkyňa dňa 26. 03. 2015 uhradila splátku, ktorou bol úver (istina) po prvýkrát čiastočne preplatený o sumu 27,03 Eur.

Od uvedeného dátumu začala plynúť objektívna premlčacia doba a najskôr mohla začať plynúť aj subjektívna premlčacia doba. Nakoľko bola žaloba podaná na súde 21. 12. 2016 a neuplynuli ani 2 roky od počiatku plynutia premlčacej doby, súd prvej inštancie vyhodnotil vznesenú námietku premlčania ako nedôvodnú.

5. Následne prvoinštančný súd pristúpil k preskúmaniu zmluvy, pričom zistil, že žalobkyňa dňa 15. 07. 2013 požiadala žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur vyplnením časti 1. až 5. zmluvy. V zmluve požadovala splatnosť úveru na 42. mesiacov s mesačnou splátkou vo výške 80,37 Eur s tým, že celková čiastka úveru predstavovala sumu 3.375,54 Eur s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 70,01%. V zmluve bol uvedený údaj o predpokladanej RPMN za úver 70,01% a priemernej RPMN vo výške 48,52%. V bode 6. zmluvy boli doplnené údaje o schválenom revolvingovom úvere zo strany žalovaného. Podľa názoru okresného súdu došlo k schváleniu úveru v súlade s požiadavkami žalobkyne, okrem údaje o výške RPMN, ktorá bola 69,75%, pričom sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že išlo o údaj, ktorý sa v takomto prípade nedojednávava, lebo sa jedná o údaj, ktorý sa vypočítava na podklade údajov pri poskytnutí úveru dlžníkovi. Z tohto dôvodu dospel k záveru, že táto skutočnosť sama o sebe nemohla mať za následok zmarenie postupu uzatvárania zmluvy podľa § 43 a nasl. OZ.

6. Zároveň okresný súd podrobil zmluvu kontrole z hľadiska dodržiavania práv spotrebiteľa, pričom dospel k záveru, že dojednaný ročný úrok z úveru vo výške 70,01% ročne odporuje zákonnej úprave odplaty za poskytnutie úveru. Uviedol, že všeobecne známou skutočnosťou z údajov Národnej banky Slovenska je, že v dobe poskytnutia úveru boli priemerné úrokové sadzby za spotrebiteľské úvery poskytované bankami v obdobných prípadoch vo výške 15,77% a RPMN predstavovala 16,42%. Takto dojednaný úrok niekoľkonásobne prevyšoval obvyklé úroky, a to aj s prihliadnutím na to, že pri nebankových subjektoch môže súd akceptovať i vyššie úroky, než aké poskytujú banky spotrebiteľom, avšak ani táto nemôže dosahovať úroveň, ktorú možno v bežných vzťahoch označiť za rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 OZ. Zároveň preskúmaním zmluvy a všeobecných obchodných podmienok dospel k záveru, že tieto obsahujú podmienky, ktoré žalobkyňa ako spotrebiteľa nemohla ovplyvniť ich obsah a tieto neboli podpísané, a preto nedošlo k písomnej forme ich dojednania. Napríklad dojednanie o zmluvnej pokute v čl. 14 nemôže byť uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach, rovnako bod 8. zmluvy týkajúci sa dohody o poskytnutí služby odkladu splátok za odplatu vo výške 215,15 Eur, ktorá je predformulovaná, a potom nie je zrejmé, či sa jedná o skutočný prejav vôle spotrebiteľa pristúpiť k takto ponúkanej službe, pričom odplata je dojednaná bez toho, či túto službu spotrebiteľ využije alebo nie. Z tohto dôvodu posúdil zmluvu ako neplatnú podľa § 39 OZ.

7. Prvoinštančný súd konštatoval, že žalobkyňa žiadala priznať výšku bezdôvodného obohatenia 671,75 Eur z dôvodu preplatenia poskytnutého úveru vo výške 1.500,- Eur, ktorú výšku žalovaný nerozporoval, a preto s prihliadnutím na predložené listinné dôkazy priznal žalovanej uplatnený nárok v celom rozsahu.

8. trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), nakoľko bola v konaní plne úspešná žalobkyňa priznal jej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, z obsahu ktorého vyplýva, že tento odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). V odvolaní okrem vymedzenia pojmu „dobré mravy“ poukázal na § 53 ods. 6 OZ podľa ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Uviedol, že zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom nielen jednou zložkou, a to ročnou úrokovou sadzbou úveru, a preto nepovažuje správny záver súdu prvej inštancie v komparácii úrokových sadzieb s bankovými subjektmi. Podľa názoru žalovaného v zákone bolo výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zaoberať nie len hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti, čo v danom prípade nebolo rešpektované. Uviedol, že za podstatné prevýšenie sa považuje také, ktoré je viac ako o 25% - 27%. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/1016/2014 zo dňa 30. 03. 2016.

10. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne, alebo aby vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá nesúhlasila s obsahom podaného odvolania a rozhodnutie okresného súdu považovala za vecne správne. Žiadala, aby odvolací súd potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

12. Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 CSP, vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, z dôvodu, že nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem, aplikujúc procesný postup podľa § 382 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Odvolací súd v zmysle § 382 CSP vyzval strany sporu k možnosti vyjadrenia sa k prípadnému inému právnenému posúdeniu veci, ktorú výzvu žalobkyňa zobrala na vedomie a žalovaný v súdom stanovenej lehote žiadnym spôsobom nereagoval.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu v prípade neplatnosti niektorých ustanovení zmluvy, ktoré možno oddeliť od jeho ostatného obsahu, nespôsobujú neplatnosť zmluvy ako celku, ale sú neplatné len tieto ustanovenia zmluvy. Rovnako je odvolací súd toho názoru, že záver súdu prvej inštancie o tom, že zmluvná úroková sadzba vo výške 70,01% ročne bola v rozpore s dobrými mravmi bol predčasný a to z nasledovných dôvodov.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že v danom prípade nebolo možné vyvodiť záver o rozpornosti zmluvnej úrokovej sadzby s dobrými mravmi len na základe porovnania výšky úrokovej sadzby uvedenej v zmluve s priemernými úrokovými sadzbami zverejnenými NBS za obdobie kedy bola zmluva uzavretá. Odvolací súd zastáva ten názor, že je potrebné posudzovať výšky úrokovej sadzby v zmluvách o spotrebiteľskom úvere zo širšieho hľadiska, a to v súlade s § 53 ods. 6 OZ podľa ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. V zmysle citovaného ustanovenia nebolo možné, aby sa súd prvej inštancie obmedzil len na porovnanie výšky úrokovej sadzby dojednanej v zmluve s priemernými hodnotami úrokových sadzieb za príslušné obdobie, ktoré boli zverejnené NBS. V uvedenom ustanovení sú uvedené kritériá, ktoré by mali byť zohľadňované, pokiaľ by sa mala konštatovať neprímeraná odplata (v súdnej veci tvorená iba úrokom) v prípade poskytnutia spotrebiteľského úveru, a preto bolo potrebné, aby prvoinštančný súd zohľadnil aj finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob akým bola poskytnutá suma zabezpečená, jej výšku a dobu vrátenia ako aj skutočnosť, že úver bol poskytnutý nebankovým subjektom, ktorý znáša vyššiu mieru rizika insolventnosti klienta. V danom prípade, ak súd prvej inštancie z hľadiska dobrých mravov porovnával úrokovú mieru v zmluve s bankovými úrokovými sadzbami, mal túto posudzovať zo širšieho hľadiska v súlade s § 53 ods. 6 OZ. Taktiež by bolo potrebné zodpovedať na otázku, či by žalobkyni bol v danom čase poskytnutý úver od banky vo výške priemernej úrokovej sadzby ku dňu uzatvorenia zmluvy. Odvolací súd v tomto smere na záver zdôrazňuje, že neplatnosť právneho úkonu má byť výnimkou a nie pravidlom, a preto neplatnosť právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi treba chápať ako krajný prostriedok.

17. Napriek vyššie uvedenému, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu vo veci samej je vecne správne, keď zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni 671,75 Eur. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že ustanovenia OZ, ktoré upravujú kontraktálny proces, nebol pri uzatváraní zmluvy dodržaný.

18. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa ako dôkaz predložila listinu označenú ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. 8500028186“, ktorú podpísala dňa 15. 07. 2013 a do ktorej okrem

iného v bode 5. vyplnila údaje ohľadom náležitostí - podmienok úveru, a to najmä výšky úveru 1.500,- Eur, jeho splatnosti v 42 splátkach po 80,37 Eur mesačne, celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 3.375,54 Eur, ročnej úrokovej sadzby úveru vo výške 70,01 %, predpokladanej RPMN za úver 70,01 %, priemernej RPMN za úver vo výške 48,52 %, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 Eur, predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 % a ročnej úrokovej sadzby revolvingu 76,21 %.

19. Žalovaný do tejto istej listiny dňa 02. 08. 2013 doplnil údaje o schválenom úvere v bode 6., z ktorého vyplýva poskytnutá čiastka úveru 1.500,- Eur, počet splátok 42, mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 Eur, RPMN za úver 69,75 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 48,52 %, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť - 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5 %.

20. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere boli Zmluvné dojednania o revolvingovom úvere. Podľa bodu 4.5. Zmluvných dojednaní deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru.

21. Podľa § 34 OZ, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

22. Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

23. Podľa § 43c ods. 1 OZ, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

24. Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

25. Podľa § 44 ods. 2 OZ prvá veta prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

26. Podľa § 46 ods. 1 OZ písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

27. Podľa § 46 ods. 2, prvá veta OZ pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu.

28. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ prvá veta, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

29. Podľa § 11 ods. 1, písm. a) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ.

30. Zákon o spotrebiteľských úveroch ako lex specialis nevyklučuje aplikáciu vyššie citovaných ustanovení OZ, ktoré upravujú kontrakčný proces vedúci k uzatvoreniu zmluvy. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že návrh zmluvy nebol v písomnej forme účinne akceptovaný, preto možno uzavrieť, že zmluva nevznikla v písomnej forme, čo v súlade s ustanovením § 11 ods.1 písm. a) ZoSÚ znamená, že úver poskytnutý žalobkyňi na základe zmluvy bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ak totiž žalobkyňa uhradila žalovanému na základe predmetnej zmluvy sumu 2.171,75 Eur, t. j. uhradila mu nad rámec poskytnutej istiny úveru (1.500,- Eur) o 671,75 Eur viac ako mala, čím na strane žalovaného vzniklo v rozsahu uvedenej sumy bezdôvodné obohatenie, na vydanie ktorého súd prvej inštancie žalovaného správne zaviazal. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalovaný argumentoval v konaní tým, že spôsob určenia údaju o RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere presne určiť, odvolací súd sa nestotožnil s jeho argumentáciou, pretože aj keď je spôsob určenia údaju o RPMN upravený zákonom, tak to neznamená, že z hľadiska

uzavretia predmetnej zmluvy v písomnej forme nemuseli byť dodržané pravidlá kontraktačného procesu vyplývajúce z vyššie citovaných ustanovení OZ.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko odvolanie žalovaného nebolo v konečnom dôsledku dôvodné. O ich výške rozhodne súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením.

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).